

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. n. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

„Valachii dela Oravița“.

De când s'a deschis parlamentul maghiar, în ședința dela 7 l. c. s'a amintit pentru a doua-oară despre noi Români. De amândouă date am fost luați în bătaie de joc.

Odată, întâia-oară, s'a strigat conțelului Bánffy să nu fie autoritar, să nu se creadă între Români din Bistrița-Năsăud, pe care i'a tiranizat ani de zile. Va să zică după atâta suferință, pe când se răsuflăm mai liberi, scăpați fiind de pașalele lui Tisza, în chip de batjocură, umbra l'r ne urmărește încă. Ear' a doua-oară, alaltăieri s'a pus așa batjocură pe noi, încât chiar Jókai Moritz, unul din stilpii guvernului țiszaist, cel mai tiran din câte am îndurat, și fruntaș al majorității actuale, a trebuit să se scoale și să ne apere.

Intocmai după-cum batjocura ce s'a pus pe noi nu poate decât să ne indigneze, nu ne încălzește nici apărarea ce ni-s'a făcut.

Eată de ce: Am fost atacați de malcontentul Horváth Gyula, care numai cu două luni înainte de aceasta umbra prin Ardealul locuit de Români pentru a-și face partid, și am fost apărați de Jókai, care pe lângă că a

vorbit *pro domo*, apoi mai e și alesul „Valachilor dela Oravița“, cum dice el. Ear' Orăvițenii s'au batjocorit ei înșiși pe ei și au păcănit și în contra națiunii lor, îngăduind ca guvernul să le dea cu forța deputat pe Jókai, un șovinist ca toți șovinistii, contra cărora noi Români luptăm de ani de zile, cu toate puterile noastre.

Batjocorit că este ales al „Valachilor“, care nu sunt cetățeni alegători ca ceilalți „patrioți“, Jókai apărându-se pe sine a zis: „Sunt silit să ridic cuvântul mai ales contra insinuațiunii, că patriotismul ar fi o virtute specială numai a Maghiarilor“.

Înregistrăm aceste spuse ale lui Jókai din două motive: Să arătăm, că în parlamentul maghiar s'a încetățenit credința, că numai Ungurii sunt patrioți, nemaghiarii sunt o ceată, de care n'are să țină socoteală „părinții patriei“, și că nici cuvintelor din parlament ce se rostesc în contra acestei credințe nu putem să le dăm vre-o valoare, căci ele sunt rostite de un bărbat ca Jókai, directorul diarului guvernamental „Nemzet“, care numai săptămânile trecute spunea, că trebuie luat Românilor orice puțință de a-și educa și da instrucție tinerimii lor în limba românească, că în statul acesta nu poate exista altă limbă, altă nație, decât cea ungurească.

Când un adevăr a fost deci rostit în parlamentul maghiar: că nemaghiarii, deci și Români pot fi și ei buni patrioți, — și atunci acest adevăr din gura păcătosului s'a auzit.

Nu poate deci să ne mângâie!

Toceai așa de puțin poate să fie mângâiați „Valachii din Oravița“, care au dat adăpost unui guvernamental oropsit chiar în orașul lui natal, care au ales pe unul ce nici ieri nu s'a sfiit a mărturisi, că s'au cheltuit milioane cu ocaziunea alegerilor trecute, și care s'a felicitat numai cu aceea, că pe el alegerea nu l'a costat nimica. La tot cazul a cheltuit mai puțin decum cheltuia la Comorn. Poate de aici și lauda ce i'a scăpat, că „Români pot să fie și ei buni patrioți“.

Așa că din toată această afacere, atât pentru Români din toate părțile, cât mai ales pentru cei din Oravița reese și de astă dată o singură învățătură: numai obiect de batjocură pot să devină chiar în fața Maghiarilor aceia dintre noi, care deviază dela programul național.

De aceea ca Orăvițenii să o pață cei care ca Orăvițenii fac, cei care nici după atâtea lecții primite, nu învață minte!

Dela comitetul partidului național.

Primum informațiunea din isvor competent, că comitetul central electoral al partidului național român, întruniindu-se la Sibiu în zilele de 25—26 Martie n. a. c., între altele a stabilit textul definitiv al memoriului ce este a se așterne la Președintele Tron în conformitate cu conculul conferinței generale dela 20—21 Ianuarie n. a. c. Terminul prezentării memoriului, după natura prospecte sigure, că prezentarea se va pute face cel mai târziu în decursul lunii lui Maiu a. c. Totodată s'a hotărât în principiu, ca memoriul să fie dus de o deputațiune cât se poate de numeroasă și s'a exprimat dorința, ca aceasta să fie compusă de reprezentanți din toate păturile noastre sociale și din toate comitatele locuite de Români.

Alegerile în Bucovina. „N. Freie Presse“ primesce din Cernăuți o telegramă dela 7 l. c. de cuprinsul, că până în acea zi orașele bucovinene au ales trei deputați liberali și camera comercială doi, asemenea liberali. În Cernăuți alegerea încă nu era terminată, dar după o telegramă privată sosită ieri aici, baronul N'co Mustatza, candidatul antisemit, a rămas în minoritate.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 28 Martie st. v.

Din România.

Camera României a primit Mercuri proiectul de buget cu 72 contra 23 voturi ca basă la desbaterea specială. Ministrul de finance Ghermani a ținut un discurs, în care a răspuns la critica ce a făcut opoziția bugetului. În ședința de Joi, camera a votat venitele bugetului în sumă de 179¹/₂ milioane, apoi a votat pozițiile: datoriile publice, ministerul de finance, domeniul, război și externe.

Din Germania.

Partidul conservator din Germania trece de prezent prin unele reforme. Unul dintre fruntașii partidului, Helldorff, a ieșit din partid. „Kreuzzeitung“ scrie, că acum partidul se va ocupa cu întregirea programului

de acțiune. Se vor alege câte doi referenți, pentru cesțiunea ovrească, pentru cesțiunea bursei, pentru a lucrătorilor și pentru cesțiunea agricolă. În dieta prusiană Helldorff numără vr'o 12 aderenți, toți ceilalți conservatori sunt aderenți de ai lui „Kreuzzeitung“. În Reichstag Helldorff are ceva mai mulți aderenți.

Se telegrafează din Berlin, că optzeci și cinci de membri conservatori ai casei seniorilor din Prusia au exprimat fostului ministru de culte, conțelului Zedlitz, venerațiunea și iubirea lor mulțumitoare.

Dela un fiu rătăcit.

Di Nicolae Șerban, faimosul „fi-ciorul popii din Voila“, astăzi deputat în parlamentul maghiar și membru al partidului guvernamental, se vede a fi acum muștrat de conștiință pentru faptele sale criminale și ne adresează o scrisoare, prin care cerează a se scusa înaintea poporului ce-l condamnă. Afăm de necesar a pune sub ochii cetitorilor noștri această scrisoare, pentru a se vedea mai ales, cât de mărunt sunt vederile, de care se inspiră acest om. Eată-o în tot cuprinsul ei:

Onorată Redacțiune!

Din incidentul alegerii mele de deputat în cercul Arpașului am apărut în coloanele diarului ce redigeați trei corespondențe, una subscrisă de „Sevola“ din Munții-Apuseni, ear' două din com. Făgărașului, subscrise de „Olimpiu“ și de „Curcan Grivița“.

Din capul locului nu am voit să răspund la nici una din aceste corespondențe și aceasta din simple două cauze:

Pro primo, când cesțiunea pășirii mele ar fi fost pusă ca obiect al discuțiunii publice, ca pentru-ce am pășit eu ca candidat, ce interese personale, comitatense sau naționale m'au condus, nu aș fi întârziat a primi mănă și a arăta momentan necesitățile sau mai bine zis împregiurările imperative atât din punct de vedere al intereselor comitatense, cât și din punct de vedere al politice naționale, care m'au constrins la acest pas.

Nefind cesțiunea pusă pe terenul acesta, nu răspund, ci tot ce fac, promit că atât în public, înțeleg în parlament, cât și în diaristica română sau într'o broșură separată voi reveni eu singur, neconstrins de nimenea asupra faptului, și atunci voi da ocaziune de liberării or. public român ca să-și dea verdictul, neîntârziind a desvolta toată afacerea așa, după-cum cred eu că convine și cer necesitățile poporului român.

Pro secundo, n'am voit să răspund din cauză, că corespondențele au fost anonime. Eu mărturisesc sincer, că publicarea atător corespondențe anonime în diarele noastre nu e altceva decât o lipsă de firmitate bărbătească, ca să nu dă de caracter.

Eu cred, că atunci, când cineva a luat peana în mână spre a scrie o corespondență aceasta nu o face decât numai întru restabilirea adevărului, întru promovarea binelui public național.

Înțeleg, că în astfel de casuri atât persoana celui atacat, cât și a celui-ce atacă sînt lucruri de a doua mână; înțeleg, că cele mai pregnante adevăruri, se pot spune în modul cum se obișnuiesc în toată lumea cultă, înțeleg, că precum cel-ce atacă arată pe cel atacat e o cestie de omenie ca să se arete și dinșul, căci eu presupun dela fiesce-care om crescut să-și supoarte urmările manifestățiunii de sine.

Eu cred cu toată firmitatea, că atunci când astfel s'a purcede, am avé un folos dublu, căci de o parte s'ar deda generațiunile la sinceritate și bărbăție, ear' de altă parte nu am da ansă la atâtea neînțeleșuri și animosități precum au fost între altele multe și ale „Sentinelii“ din Reghinul-săseș, care în modul cel mai temerar a atacat pe părintele Duma și pe avocatul Dr. Vulcan, și care „Sentinelă“ apoi strînsă în cercuri, a retras în modul cel mai laș în persoana avocatului Barbu, abstracție făcând dela câți chemați și nechemati, care poate abia la luni sau ani de zile au luat vre-un diar român în mână, iau însă peana atunci când voesc să-și răsbune.

Aceasta nu e faptă națională, nici naționalism.

Ca să reviu la obiect, dacă răspund, o fac nu atât pentru-că eu ca persoană sînt atins în modul cel mai temerar, ci simplamente, căci în corespondențe se ating cesțiuni generale, se spun neadevăruri, lucruri care, nerezificându-le, ar fi în stare a aduce din nou comitatul Făgărașului în ogașă neînțelegerilor și urelor confesionale, care spre bucuria noastră a tuturor, în urma înțelegerii dintre vicarul și protopopul din Făgăraș, încetaseră în anii din urmă aproape cu desăvîrgire, și speriez dela onorata redacțiune a „Tribunei“ a-mi deschide coloanele acestui diar și mie, cu atât mai mult, căci la ultima corespondență însăși vorbesce despre gravitatea conținutului.

Ceea-ce am zis mai înainte față cu corespondenții anonimi, o repet acum din nou și foarte mult m'as fi bucurat, dacă fostul și talentatul meu coleg nu pregeta a se subscrie cu numele seu adevărat, dar: „quod differtur non anfertur“.

Eu atunci, când m'am pus candidatura, am fost în clar cu aceea, că voi veni

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Călătoria mortului.

— O istorie nocturnă. —

De

Alfred Stelzner.

(Urmare și fine.)

„Nu, nu-l cunosc. Nici-odată nu l'am văzut; însă vocea poporului este vocea lui D-zeu“.

Lisbeth își acoperi fața aprinsă cu mâinile și suspină încet.

„Cum ai putut să intri earăși în relații cu acel bărbat, Lisbeth? Ce voesc el dela tine? Nu răspunzi? Ai secrete înaintea bătrânului tău tată? Lisbeth!“

„Tată“, — zise ea deabia auzibil, — „el mă vrea de soție“.

Bătrânul scoase un țipet nădușit. Ca zdrobit se dete el înapoi și cădă pe un scaun.

„Ieri seară, când erai dus de acasă“, — șopti Lisbeth cu voce tremurândă, — „dînsul a venit și m'a rugat în genunchi, ca să-i fiu soție. Tată, eu nu m'am dat învinșă și respinsei cu vorbe aspre pe acest furios. D-zeu îmi dă dreptate“.

La ultimele cuvinte ea se ridică și privi spre bătrânul ce era adîncit în tăcere. Deodată ea păsă spre dînsul, se aruncă la picioarele lui, îi apucă mâinile, își alipă rușinoasă obrazii aprinși de pieptul lui și șopti:

„Tată, trebuie să scii, că el nu va lua în serios cuvintele mele aspre, le va uita în curînd, deoarece-mă iubesc. Pe seară earăși

va veni. Inima îmi spune, că el trebuie să mă vadă, ear' dacă dînsul mă vrea de soție, — și tu lipsesci de acasă, — eu nu i-aș pute rezista, fiindcă îl iubesc, tată, îl iubesc neapuse, peste măsură“.

Ca și copleșită de rușine momentană ea își ascunse fața la sinul bătrânului.

În odaie se făcu liniște mormentală. O privire imputătoare, aproape desprețuitoare, atinse în trecăt fata, care și acum îngenuchia înaintea lui, și numai vorbele lui agitate tradau supărarea ce i'a cauzat-o copila sa.

„Ai drept. Tu nu poți rămâne singură. El va veni. Iubirea păcătoasă este un bold demonic. El nu trebuie să te reafie. Mă vei însoți“.

Fata își ridică ochii plini de lacrimi spre el.

„Lase!“ strigă acum bătrânul deodată și împinse mînios pe fiică-sa dela sine. Dar trebuie că îndată îi și pără rău pentru violența sa. Se cutremură. El aruna o privire înspăimîntătoare în sus spre plafon, ca-și-când ar voi să acuse pe Dumnezeu pentru miseria sa, și murmură posomorît: „O compătimesc, — o compătimesc. — Sărmana ființă“.

Adîncit în cugete sinistre, dînsul păsă încet spre ușă, se întoarse încă odată înapoi, privi un restimp înaintea sa și zise cu hotărîre: „Pregătesce-te. Voi veni cu mine. — Mergi înainte până la capătul hotarului, și acolo așteaptă-mă“.

Cu aceste închise ușa după sine și merse în curte.

Lisbeth cădă în genunchi și se rugă.

Ea se rugă, ca D-zeul cel îndurător să măntuească onoarea iubitelui și să întoarcă totul spre bine.

*

La locul designat pentru întâlnire, bătrânul Lorenz se opri cu trăsura sa. El primi indiferent dela primarul sarcina sa fioroasă, împreună cu o scrisoare sigilată pentru biuroul anatomic din Tübingen, și plecă încet, fără a da atențiune imputărilor acestuia din cauza întârzierii sale.

Fără a vorbi măcar un cuvînt, luă în trăsura pe Lisbeth care îl aștepta. La porunca lui ea se aședă lângă dînsul pe scândura ce era întărită în partea dinainte a trăsorii.

El încungiuară sfios privirea mirată și întrebătoare ce făcea sa aruncă asupra obiectului întunecos ce era întins în trăsura și acoperit cu cearșafuri. Contra obiceiului seu, el înțepi calul cel slab la un pas mai repede și apucă cu amîndouă mîinile frînele împleteite din cânepă.

„Unde călătorești, tată?“ întrebă, după un restimp, Lisbeth cu timiditate.

„La Tübingen“, răspuse bătrânul scurt, pentru a evita alta întrebări. Când însă observă, cum Lisbeth privia câte odată pe furis înapoia sa, adause: „Grîji de drum. Ochii mei sînt oboșiți. — Privește! Sîntem mai aproape de apă decum cugetam eu. Astăzi se întunecă de timpuriu. — Privește drept înainte“.

Această admoniție părea a atinge pe Lisbeth într'un mod particular. Timp îndelungat dînsa nu mai cuteza să întrebe nimic.

În fine însă ea zise încet și cu teamă: „Ce duci în trăsura, tată?“

Bătrânul se prefăcu a nu auzi aceste cuvinte, își făcu treabă cu frînele și aprinse lampa. Numai după ce Lisbeth își repeți întrebarea, răspuse el brusc: „Asta nu interesează pe nimeni. Nu întreba“.

După aceste călătorii se continuă în tăcere un timp îndelungat.

Deabia apuse soarele și totuși amurgul serii trebui să cedeze unei întunecimi momentane. Cerul se arătă deodată ca și învelit cu un vîl negru. Schimbarea continuă a direcțiunii vîntului prevestia apropierea unei tempestăți. Nori gri de ploie amenințau să se reverse asupra pămîntului. Picuri singuratici isbiau deja obrajii călătorilor.

Bătrânul murmură o injurătură și dădu biciul calului. Până a nu apuca însă acesta un mers mai repede, bătrânul își simți brațul înclăștat de nisce mîni puternice.

El privi spăriat în fața palidă și turburată a fiicei sale.

„Opresce, tată. N'auzi nimic? Se aude pușcând în Rottenburg. Trag clopotele de alarmă, asta înseamnă că apa crește!“

Cu o smucitură opri bătrânul calul. Trăsura răpăi puternic, înainte de a se opri. Pe un moment corpul întunecos din trăsura se părea a fi viu. Prin smucitura violentă dînsul fu mișcat din pozițiunea sa și aruncat aproape cu o urmă înapoi.

Bătrânul ascultă încordat.

Lisbeth se stîlci lângă dînsul și tremurînd se învîli mai bine în vestimîntul seu.

Prin întunecul se auzia în depărtare sunetul lugubru al clopotelor de alarmă.

Un vijii, un sgomot turbat, ca un tunet depărtat, se rostogolia peste șes, întrerupt prin vîntul vehement.

„Doamne, iartă-ne“, murmură bătrânul Lorenz, adînc mișcat. Dînsul privi cu sîneală înapoi, în direcțiunea unde trebuia să zacă Rottenburg-ul, și aci vădă lumina falfăitoare a torțelor, care jucau ca și nisce focuri rătăcitoare pe orizontul întunecat.

Un strigăt îngrozitor de lîngă sine îl înspăimîntă. Lisbeth arătă înfiorată spre corpul întunecat, ce se apropia dintr'odată așa tare de dînsa. Bătrânul tresări.

De sub cearșaf se ridică acum o mână omenească către cer.

„D-ta ai un bolnav în trăsura, tată“, bălbăi Lisbeth spăriată de moarte.

„Ori înainte, ori înapoi, e tot una“, strigă bătrânul, fără a asculta la fiica sa, și minînd înainte.

Lisbeth își repeți întrebarea cu stăruință.

„Nu-i nici un bolnav“, strigă bătrânul, „este un mort, se scii. Dracul se-ți iee întrebările tale“.

Lisbeth se cutremură înfiorată. O frică desperată îi strînse inima. Deodată ea-și aduse aminte de un cas precedent, ce-i veni la urechi, când tată-sau călători pentru o asemenea cauză la Tübingen. A fi întins fără milă pe scîndurile goale, fără sicriu. Acela nu putea fi decât unul dintre aceia ce înșiși i-au pus capăt vieții lor. Se înfioră de spăimă. Cu inima înclăștată vorbi ea:

cu o parte foarte mare a națiunii mele în conflict, am fost în curat, că voi întâmpina filipice destul de mare, ba am scutit și aceea, că voi face bucurie tuturor acelor, în ai căror ochi, din ori-și-ce cauză, nu li-am fost „persona grata”, ca acum să poată lovi fără cruțare în mine.

Am spus totdeauna franc intențiile mele chiar și când mă aflu la Sibiu la ultima conferință națională și chiar membrilor din comitetul național, le spun și acum și totdeauna voi susține și urmările pasului făcut.

În ce privește intrările înșinușile fostului meu coleg, că sunt un aventurier, de-și mi voi se-și spun, că tot ce regret e, că nu am făcut mai multe; că sunt un medicor, voiesc se-și spun, că nici-când nu am avut pretenția de a trece de om talentat, nici-când nu m'am ținut mai presus de alții, ear' dacă d-aș făcând o comparație între mine și dînsul, căci o iau la sigur, că numai așa a putut ajunge la mediocritatea mea, — eu cu plăcere îi recunosc superioritatea, căci e dat dela Dumneșu, ca nu toți oamenii să fie la fel.

Regret, că d-aș a stat șese ani de zile la Pesta, sau se dă numai cinci, căci de sigur talentat fiind, și-a terminat studiile mai curînd decît mine, — și acestea nici-când nu mi-le-a spus.

Erate și fost coleg, acum se-mi permiți și mie o rugare, și aceea e, ca în coloanele „Tribunei” se-mi spu adevăratul nume, căci se poate întâmpla ca cel puțin în viitor să pot lua folosul talentului tău cap.

Onor. redacțiune! Revin acum la corespondențele din comitatul Făgărașului.

Cred a întâmpina și aplaudarea onor. redacțiuni atunci, când dîc, că cestiunile confesionale sînt acelea, care mai mult rău au adus națiunii și aduc și astăzi acolo unde ele se ivesc.

După-cum am spus mai sus, această cestiune atât de daunătoare intereselor noastre, în urma conlucrării vicarului și protopopului din comitatul nostru, și cred a nu face laudă de sine, și în urma purcederii mele, încetase mai de tot.

În anii din urmă afacerile comitatense naționale mergeau după șablon, și așa a fost și la alegerea mea.

Afirmarea corespondentului Olimpiu unde înșiră tot numai preoți gr.-or., ba chiar și pe părintele Vas, gr.-cat, încă îl face gr.-or., apoi afirmarea corespondentului „Curcan Grivițan”, că au fost numai preoți gr.-or., cu excepțiunea celor 23 gr.-cat., de-și mi voi ca în modul cel mai categoric să resping înșinușile lui tendențioase confesionale, și din lista votanților, care și de prezent se află la mine, se-și spun, că din 49 de comune, care formează cercul de alegere al Arpașului, numai 3 gr.-cat. și 2 gr.-or. au lipsit, și și acestia, — cu excepțiunea unuia, — fiind morboși.

Onor. redacțiune, ori-cât de mult m'aș nîsul se rămîn strict între marginile unei polemii adevărate, nu pot să trec cu vederea astfel de tendențiuni, care n-au alt scop, decît a înegri capii unei biserici prin aceea de a preamări pe alții.

Declar deci în modul cel mai sîrbătoresc, că preoțimea română fără doosebire de confesiune a luat parte la reșirea mea.

Seiui aceea, că la alegerile premerse prea puțin au asistat, dacă au făcut-o acum,

„Tată, mi-e frică. D-ta mergi — la anatomie”.

„Ai ghicit”, dîse bătrînul cu un riset îngrozitor, „adece, de nu cumva vom merge ați cu toți și mai departe”.

Chiar atunci observă el imediat dinaintea sa valuri mugitoare de apă și-și opri cu violență calul.

Întreg drumul de țară părea inundat.

Cu repezute turbate se apropia povoiul. Din minută în minută se umflau apele sbicuite de orcan. Delăturînd tot ce le sta în cale, își crează o albie nouă, prin drumul de țară distrus desrădăcinînd copaci înalți și împingînd bulgări de pămînt înaintea lor. Cu înepău răpitoare povoiul creă un caos îngrozitor. Sfîrșimături de poduri treceau ca fulgerul înaintea. Căpriori de coperiș se ridicau spre cer, scuturate de vînt. Cadavre de animale erau duse ca săgeata.

Bătrînul se cutremură, cînd, la lumina fîlfăitoare a laternei sale, vădă toate aceste desastre.

„Tine lampa”, strigă el, întrecîndu-se cu furtuna, „vreau să văd, dacă putem trece dincolo”.

El se coborî repede din trăsură și merse în fața valurilor furioase. După puțin pași, dînsul dispără dinaintea privirilor fiecei sale.

Cu neliște crescîndă rămase Lisbeth în trăsură. Abia își putea reculege cugetele. Sudorii de frică îi picurau pe frunte, amestecîndu-se cu lacrimile de sînge ce i le sbicuiu ocanul de pe obraz. Sfîrșită laolaltă, ea se rugă un Tatăl-nostru.

„Fie împărăția ta”.

au făcut-o din cauza iubirii și încrederei ce o au față cu mine, un lucru care nici nu se putea altcum. —

Dacă în adevăr e vinovat cineva, acela sînt eu, că li-am cîștigat încrederea tuturor, și dacă în adevăr prin pasul meu am făcut un pas neiertat, tot odiul mi-se cuvine mie, pe care eu îl voi suporta.

Desfid în modul cel mai hotărît falsă afirmațiune, că eu aș fi cerut parale dela Ullmann, desfid și afirmațiunea, că Ullmann ar fi dîs că: „Nu sînt dispus a plăti datoriile nimîrui, cu atît mai puțin ale fiiciorului popii din Voila”, căci în urma intervenirii mele dînsul a declarat în 31 Martie, că nici-cînd n'a dîs astfel de vorbe.

În ce privește pe popa din Voila, e un lucru de cea mai mare ticăloșie a te amesteca în afacerile private ale cuiva. Popa din Voila în viața lui n'a luat dela nimenea nici o para, nici nu va lua, cel mai mare păcat poate va fi, că nu a dat „Curcanului Grivițan” și soților sei totdeauna și atâtea parale cîte au cerșit.

Referitor la afirmațiunea repășirii candidaturii Ullmann, care în 2 cicluri a reprezentat cercul, am onoare a declara, că Ullmann, nu spîriat de pretențiuni, nu înaintea de alegere, ci în ziua de alegere cam pe la 10 1/2 oare a repășit spîriat de entuziasmul Românilor, pe care nu i-a putut terorisă nici vicecomitele, nici pretorii Herszényi și Rusz, nici momirile unui Albani, învîțător de stat a unui notar Borzea, Poparadu, Negrușiu și câți alții etc., a repășitat atunci, cînd a vădă că nici buile de vin și rachiu ale lui Ullmann, care au rămas neatinse, nici foamea și nici cei 50 de fl. de vot cu toată ciurda jidovească n'au putut se-și ademenească pe Români.

Declar în mod sîrbătoresc și ca se dîc cu latinul „si fractus illabatur orbis etc.”, că nu voi suferi, ca în comitatul meu oamenii ca Albani, Borzea, Poparadu et tutti quanti se-și facă mendrele pe spatulele bietului popor.

E o cestiie a viitorului, ca ce rezultat voi pute aduce din punct de vedere al politicii naționale generale românești, dar' ce se cuie e că voi pune în comitatul meu capăt, ca atîta trăsî împinși se-și bată joc de poporul meu, căci afirm, că ticăloșiile cele mai mari se fac ați chiar și de unii ampioiați români, chiar de oamenii care trăesc din sudorile acestui popor. —

Nu voi permite ca notari români crescuți din popor, aleși de popor se-și bată joc la toate ocaziunile de acest popor împilîndu-l în modul cel mai barbar, lucrînd sistematic la nimicirea lui, spre pildă ca și în cauza drumului de fer, un fapt, pe care la noi tot omul îl seie.

Voi face pași necesari ca administrația se fie administrație, voi pune capăt abuzului și acelor apucături violente ca lucrînd în contra intereselor noastre naționale, se-și acopere prin aceasta mișelile lor.

Am ținut acestea de necesare a le aminti nu pentru publicul oltan, ci pentru publicul român necunosător de împrejurări, ear' spre încheiere am o rugare, ca sau on. redacțiune a „Tribunei”, sau „Olimpiu” sau „Curcan Grivițan” se-mi spună și dinții scriabilul nume, se vedem cine sînt dinții, care

Un curent de vînt puternic veni peste dînsa și se împrăscă pirîind în carul clătînd.

Apucată de groază Lisbeth se reculese. Ceva rece ca ghița îi atîne spatule. Ea simți, cum sângele i-se opri în vine. Cu frică îngrozitoare își aduse aminte de neînsușefitul dinapoiu sa.

În frica de moarte ea se ridică; se scutură îngrozită și cu hotărîrea disperării privi în giur de sine.

Cearșaturile, cu care era acoperit cadavrul, fură aruncate de orcan peste loitreele trăsuri. Capul palid al mortului era așternut pe o legătură mică de paie. Ochii sticlîți ai sei erau îndreptați spre Lisbeth. Pîrul sburlii îi era aruncat încoace și încolo prin orcan.

Tremurînd de groază, Li beth se aplecă înaintea. Ochii-i sgîiți priviau necontentit spre cadavrul dela picioarele sale. O spaimă grozavă își înfipse ghiarele în inima ei torturată.

„Un strigăt ținător, ce se resfrîne în stîncile din apropiere eșl din peptul ei.

O licărire fîlfăitoare din lampă, alunecă peste trăsuriile palide ale neînsușefitului.

În sfîrșit ea cădă în genunchi lîngă cel mort. În durere nebună îi apucă mîna și și-o strînse la sin. Suspinînd cuprinse capul iubitelui și-i acoperi buzele amorțite cu sărutări furioase.

„Arnold”, se văiera nefericita, „Arnold, bunul meu Arnold. Privesc-mă. Tu nu ești mort. Tu veți pe Lisbeth a ta. Sînt a ta... A ta!”

Sdrobită ea cădă la pieptul lui.

Orcanul urlă deasupra lor, apele apropiate vuiua mugind pe lîngă dînsii.

atît de mult se girează de susțitori ai pasi-vității și de oameni de încredere ai Ol-tenilor.

Cu toată stima

Dr. Nicolae Șerban,
deputat.

Despre alegerea din Baia-de-Criș.

Relativ la atitudinea dlui V. Demian, protopop al Zarandului, în cauza alegerii de deputat dietal, primim astăzi două declarațiuni, pe care le înregistrăm în următoarele pentru lămurirea afacerii:

I.

La cele scrise de dl pretor Krasznay în numărul 70 al „Tribunei” relativ la alegerea din Baia-de-Criș, după-ce mă vîd și eu împreună cu dl preot Bolboca ajunși în cre-deu ca Pilat, viu a constata adevărul:

Cu dl Bolboca între martori nu am vor-bit nimic de părintele Demian, nici chiar în giur nu era nimenea.

Părintele Bolboca numai atîta a întrebat: „Oare drept se fie, că și protei voștri i-s'ar fi imbiat bani”. La aceasta eu am răspuns: seiu că H. l'a cercetat de două ori, dar' aș pute jura, că nu a luat bani. Cu aceste incidentul s'a finit.

Vorbirea noastră pînă în 11 Februarie st. n. nu am comunicat-o nimîrui, atunci am spus o dlui Demian, după-ce un prieten al d-sale i'a narat cele-ce dl Krasznay a dîs în hotel 30 Ianuarie st. n. relativ la d-sa. Adece: Dl Krasznay nu a putut se seie nimica dară despre vorbirea noastră cînd dînsul în 30 Ianuarie st. n. s'a pronunțat publice. Eu ca dînsul nu am convenit, precum nici dl Bolboca, Airea dară se-și caute dl pretor compliciti.

Cu stimă
Ioan German.

II.

În legătură cu cele premerse de dl German, subsemnatul declar și constat, că la 29 Ianuarie st. n. 1892, dubitînd și necredînd, dar' nici presupunînd așa ceva, în mod interogator m'am adresat, în Baia-de-Criș, numai între patru ochi cătră dl German: oare drept se fie, că și protopopul Demian se fi primit bani cu ocaziunea alegerii? La ceea-ce i'm'a răspuns dl German, că nu seie absolut nimica, ba ar pute se joare, că prota nu a primit bani.

Am făcut întrebarea aceasta în urma svonului din Baia-de-Criș, dar' ea aș fi sus-ținut și afirmat așa ceva, ceea-ce îmi atribue dl pretor pe nedreptul, resping.

Cu stimă
Nicolau Bolboca.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI”.

Halmagiu, 24 Martie v. 1892.

(Parastas în biserica gr.-or. din Halmagiu.) Sinodul protopresbiterial din tractul Halmagiu, conform „Statutului-Organic”, spre sevrșirea agendelor sale pentru estan s'a convocat prin părintele protopop Ioan Groza pe ziua de 20 Martie v. a. c.

În această zi a m., după-ce s'a finit liturgia înaintea sfîrșită în biserica noastră gr.-or.

din loc, s'a făcut și un parastas pentru pia-memorie a marelui apostol al națiunii și bise-ricii noastre Arhiepiscopul și Metropolitul Andreiu baron de Șaguna, precum și pentru neuitații mecenai ai gîntei române: Emanuil Gozdu, Nicolau Zsiga și Elena Birta.

Binefacerile tuturor acestor patru ade-vărați creștini, dar' îndeosebi ale marelui apostol și pînă a trăit au fost nenumerate față cu națiunea, din sinul căreia s'a născut, — ear' darul ce l-au lăsat pentru această națiune ro-mână la trecerea lor din viață, face ca întu-nerecul se dispară dinaintea mai multor odrasle ale neamului românesc, înlocuindu-se acel in-tunerec cu lumina culturii prin ajutoarele căști-gate din tesaurile ce au lăsat după sine mare-le apostol și mecenai ai românismului.

Fundațiunile ce ni-au rămas dela acești oameni inspirați de frica lui Dumneșu fac de numele lor sînt scrise în cartea vieții cu litere de aur, ear' în inimile fiecărui Român și creștin adevărat deșteaptă un simț evlavios și un îndemn spre fapte bune, dar' totodată mai învoacă în fiecare și o datorință sfîntă, ca în toate rugăciunile lor se-și aducă aminte de ei, înălțînd cătră preabunul Dum-neșu rugăciuni ferbinți pentru iertarea pă-catelor lor.

Parastasul acesta s'a adus ca jertfă lui Dumneșu și pentru iertarea păcatelor și eterna amintire a fondatorilor sîntei noastre biserici din loc: Andreiu, Maria și Iștoc, precum și pentru binefăcătorul acestei biserici Ioan Săbău. Numele acestor încă sînt scrise în cartea vieții și deapauruie vor fi amintite.

Ceremoniile divine la facerea parasta-sului între cele mai evlavioase rugăciuni și cîntări bisericești le-a îndeplinit părintele pro-topop Ioan Groza, însoțit încă de patru preoți.

La sevrșirea acestei jertfe recerute prin impunerea datorinței noastre a luat parte un număr însemnat din membrii sinodului protopresbiterial, corpl învîțătoresc dela școalele tractuale din loc cu toți școlarii, precum și o mulțime dintre credincioșii bisericii.

În urmă apoi s'a făcut chemarea Du-hului Sfînt, după care sinodul s'a întrunit în cancelaria protopresbiterială spre îndeplinirea scopului pentru care a fost convocat.

Românii din patru unghieri! Serveas-că-vă de exemplu faptele nemuritoare ale acestor umbre mărețe, pentru-că este timpul suprem, în care fiecare Român se contribuie și cu cel din urmă denar al seu la altarul cultivării fiilor neamului românesc, din care cu timp se poată fi tot atîta spriginiteri și stîlpi neclefăți ai bisericii și școalelor noastre, care între împerjurările de față ziua-noaptea reclamă la ajutoare cu mult mai mari decît pînă acum, — și toți aceia, pe care doară pro-vedința v'au înzestrat cu talente mari, faceți și voi asemenea din ei tesau neperitoare pen-tru generațiunea viitoare română, căci atunci și numele vostru pentru posteritate vor fi scrise în cartea nemuririi.

Voi Halmagenilor înșe nu încetați a vă ruga lui Dumneșu pentru iertarea păcatelor fondatorilor și binefăcîtorilor frumoasei voastre biserici, în care ați cu mare ceremonie și evlavie se sevrșesc serviciul divin în toate Duminecile, dar' cu deosebire la sîrbătorile principale de peste întregul an.

Un credincios.

CRONICĂ

Maiestatea Sa Monarchul va pleca astăzi seară, după-cum anunță o telegramă din Viena, la München spre a cerceta pe prin-cipele Leopold și principesa Gisella. Mon-archul se va reîntoarce numai Mercuri seara înapoi la Viena.

Examenul teoretic la economia de instrucțiune a comitatului Sibiu se va ține anul acesta la 11 Aprilie n., 9 oare s. m.

Archiducele Albrecht, după-cum se telegrafează din Viena, era cît pe aci să se nenorocască. Mergînd alături la 1 1/2 p. m. dimpreună cu adjutantul seu în trăsura închisă de curte, la încrucișarea unor strade trăsura s'a isbit de un omnibus. Atât Archiducele, cît și adjutantul seu au rămas din norocire nevătămați.

Ministrul școalelor a dat un nou regulament privitor la depunerea examenelor de maturitate pentru a obține diploma — a învățătorilor și învățătoarelor de stat. După acest regulament, dela candidații pregătiți în particular, afară de vîrsta și praxa în ale cestiunilor didactice — se mai cere cel puțin atîta pregătire prealabilă, cît se cere elevilor cînd sînt primiți în preparandile de stat. Tot dela candidații preparați în particular se va mai cere ca înainte de acest examen să dea examen de clasă și din unele studii. Co-misiunile examinătoare vor fi formate numai din bărbați specialiști.

Moralitatea în Ungaria. Alaltăieri a fost arestat la Budapesta oficial de poștă Maller Sándor, în vîrstă de 38 ani, pentru-că în calitate de dirigent al oficiului postal din Tata s'a constatat că a deturnat bani publici.

4000 suferinși de foame sînt, după scriese foilor ungurești, în comitatul Bereg. Căusele acestei miserii sînt aceleași ca în comitatul Árva, și dacă nu se vor lua măsuri urgente de a alina suferințele, apoi cu di ce trece, foametea va seceră tot mai multe jertfe în comunele resfrate ale acestui comitat.

Diferitul. La Arad e mare spaimă din pricină, că diferitul, care anul trecut a secerat 250 copii, ear' s'a ivit în oraș.

Inima în partea dreaptă a pieptului. Comisia de recrutare din Zsabya a con-statat la tînrul Arcadie Alexits, că inima-i este în partea dreaptă a pieptului. Cînd tînrul li-a spus aceasta doctorilor, n'au voit se creadă. Și după ce 5 doctori au recu-noscuit toți acest fenomen, tînrul a fost înrolat de a face serviciu militar.

Jertfa scandalului din Baja. Scan-dalul militar din Baja (Bánat) a avut urmări foarte triste. Cadetul Heinrich Giza, unul, dintre ofierii ce s'au bătut cu Tiganii, pentru a scăpa de pedeapsa ce de sigar o primia, s'a împușcat.

Timpul de ieri — cînd era frumoasă primăvară — pînă azi s'a schimbat în timp de iarnă. De aseară ninge mereu. Pomii îmngurîți și mulți înfloriți chiar, sînt acum încărcați cu zăpadă. Frigul nu e tocmai sim-țitor. În vreme-ce scriem aceste, timpul s'a însemnat deplin și zăpada se toposce.

Plagiatura profesorului Dr. Pauer a făcut mare scandal în presa maghiară. O comisie de mai mulți bărbați de știință maghiari s'a constituit pentru a se rosti asupra afacerii.

Congres al advocaților. Camera advocaților din Gran a hotărît să convoace pe 1 Mai un congres al advocaților din toată Ungaria.

Îngropați de vii. În Cielova, lîngă Oravița, s'a întemplat zilele acestea o nenorocire, căreia au căzut jertfă doi oameni. Mai mulți lucrători erau ocupați acolo cu săpatul unei pivnițe într'un deal, cînd deodată pămîntul începă a se mișca. Conducătorul lucrărilor, făcut atent la aceasta, porunci lucrătorilor să ese numai decît afară, ceea-ce acestia și făcură. După un timp oare-care înșe șese lucrători intrară eară în adîncime se-și scoată unelte sfără. Abia ajunși înșe în groapă pămîntul se prăstă-ăli peste ei. Doi înși au fost onoriți, ear' patru au putut fi scăpați.

O comună mistuită de foc. După-cum se telegrafează din Timișoara, la 6 c. a is-bucnit un foc îngrozitor în comuna Făget din comitatul Caraș-Severin. Bătînd un vînt puternic, elementul mistuitor s'a lăit cu o repeziune nespuse de mare, așa că într'un pîrăur de oară peste 40 de case și 80 edi-ficii laterale din strada principală erau acop-erite de o mare de flăcări. În comună era tocmai tîrg de țeară, așa că puteri de lucru erau suficiente, au lipsit recușitele de stîns. Focul a putut fi localizat numai în ziua urmă-toare. Jumătate comuna s'a fost prefăcută în cenuse. Paguba se urcă la circa 1/4 de mil-ion. Multe familii au rămas fără nici un adăpost.

O adunare de antisemiți disolvată prin poliție. Se telegrafează din Ham-burg, că la 6 c. seara avea să vorbească acolo Schönerer într'o adunare de anti-semiți și obiect al vorbirii sale avea să fie: „Tîntele antisemiților germaninațio-nali în Ostmark”. Schönerer înțelege adece sub acest nume pe Austria. Circa o mie de persoane au venit la adunare, partea cea mai mare numai din curiozitate. Poliția a disolvat înșe adunarea înainte de a-și fi în-ceput Schönerer vorbirea.

Trad. de Giovanni.

Pentru redactiune responsabil: **Andrei Baltes**

Publicațiune.

În 1 Mai 1892 st. n. la 2 oare p. m. se va vinde moara comunei Săcel pe calea licitațiunii publice sub următoarele condițiuni:

1. Moara comunei Săcel cu 2 roate, curte, supraedificate și un teritoriu în giurul ei de 2 jug. 167 □ se vinde pe calea licitațiunii publice.
2. Prețul strigării se statorosește în 6000 fl. și sub acest preț la nici un cas nu se dă. În cazul când reprezentanței nu 'i-ar conveni prețul plusoferat, își rezervă dreptul de a decide cu ocaziunea licitațiunii, ca se 'i-se vîndă plusoferentului ori nu.
3. Cumpărătorul trebuie se poseadă avere cel puțin de prețul cumpărării eventual garanție.
4. Cumpărătorul va avea de a plăti moara în 3 rate, și adică rata 1-a la intrarea în posesiune a morii, a 2-a la un an și a 3-a la al doilea an după intrarea în posesiune, firesce după cele 2 rate ultime plătind interesele de 5%.
5. În stăpânirea morii va intra cumpărătorul după expirarea termenului de arîndă ce va fi în 1 Noembrie 1892, când o va primi în starea cea bună în care o a primit arendatorul present dela comună; ear' în proprietate după plădirea întregii competențe.
6. Doritorii de a licita au a depune un vadiu de 10% care se va computa la rata 1-a.

Săcel, în 23 Martie 1892 st. n.

Primăria comunală:

Pop m. p., Magian m. p.,
not. cerc. primar.

Petrec în Sibiiu până în Vineria Paștilor.

Îmi iau voe a aduce publicului p. t. la cunoștință, că chiar acum am sosit în Sibiiu cu o cantitate de

[1880] 2-2

icre de știucă

foarte fine, cu prețul de fl. 1.60 per chilogr.

Vîndare dîlnică în piața pescăriei (Rosenanger) sau la Apoldanu.

Pentru binevoitorul sprigin se roagă

cu toată stima

A. V. Șfetescu,
Român dela Satu-lung.

5—10 florini

dîlnic, câștig sigur fără capital și fără risico oferă o bancă bine acreditată fiecărui, chiar și în cele mai mici sate, prin vinderea losurilor, concesionate de lege, pe lîngă modalitățile de plată cele mai favorabile.

[1783] 3-10

Oferte sub „LOSE“ la

I. Danneberg, Annoncen-Expedition,
Wien I., Kumpfgasse Nr. 7.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“.

Comptul încheiat al secțiunii I-a pro 1891.

Venituri:	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1890 . . .	22507	28	Premii pentru reasigurare	28676	30
Premii după detragerea stornilor . . .	9691	7	Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, insectiuni, port postal etc. . .	25761	75
Taxe	7408	59	Taxe de timbre și contribuție	2755	63
Reservă pentru daune ex 1890	3620	20	Amortis de mobilii	260.94	
Venituri diverse	559	59	Amort. din spes. de int.	822.88	
			Amort. din pretens. dub.	2997.92	
			Interese după obligațiile fondului de întemeiere	3348	—
			Reservă de premii	22715	12
			Daune solvite și spese de desdaunare după detragerea părților reasigurate	30524.23	
			Reservă ptr. daune pendente	4155.50	
			Provisiuni	7026	79
			Subvențiuni la reu. de pompieri	133	84
			Subvențiune la fondul de pensiune	593	12
			Excedent pro 1891	1470	39
	131302	36		131302	36

Comptul încheiat al secțiunii II-a pro 1891.

Venituri:	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1890 . . .	244388	41	Capitale asig. solvite	49316.91	
Transportul premiilor din anul 1890 . . .	7045	42	Reservă pentru casuri de moarte insinuate	1500.—	
Premii după detragerea stornilor . . .	96502	67	Plătiri ptr. tontine contra-asigurate	86.—	
Taxe	2916	97	Sume solvite ptr. asig. de zestre	6880	—
Casuri de moarte insinuate ex 1890 . . .	2000	—	Sume solvite pentru asigurări de viață la ajungerea etății fixate	2000	—
Competențe de administrare pentru tontine, arvune decădute etc.	339	46	Premii de reasigurare	603	65
Interese și venituri diverse	10796	02	Provisiuni de acuișit.	767.26	
			Amortisațiune din provisiunea capitalizată	3858.07	
			Provisiuni de incasare	2788	67
			Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, inserț., port postal etc.	14550	07
			Timbre și contribuție	2134	38
			Polițe de asigurare răsmpărate	4053	14
			Premii rebonificate	553	31
			Amortis. de mobilii	260.93	
			Amortisare din spesele de întemeiere	822.83	
			Amortis. din pretens. dubii	197.91	
			Subvențiune la fondul de pensiune	593	11
			Onorare medicale	1492	06
			Interese după oblig. fondului de întemeiere	3348	—
			Fondul de premii pro 1892	260399	52
			Transport de premii pro 1892	761	43
			Excedent pro 1891	721	70
	363988	95		363988	95

Wilhelm Bruckner m. p.

Sibiiu, la 17 Martie 1892.

Bilanț la 31 Decembrie 1891.

Activa:	fl.	cr.	Pasiva:	fl.	cr.
Obligațiuni needate	190800	—	Fondul de întemeiere	300000.—	
fl. 6500 scrisuri fonciare ale casei de păstrare din Sibiiu, em. I.	103.—	fl. 6695.—	subtrăgându-se amort.	10800.—	289200—
„ 32500 scrisuri fonciare ale casei de păstrare din Sibiiu, em. II.	102.50 „	83312.50	Fondul de premii secț. I.	22745	12
„ 4000 scrisuri fonciare ale casei de păstrare din Sibiiu, em. III.	101.50 „	4060.—	Fond. de premii secț. II. fl. 260399.52		
„ 1000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibiiu, em. I.	105.—	1050.—	Fond de rezervă pentru tontine	65919.08	
„ 1000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibiiu, em. II.	104.25 „	1042.50	Transportul premiilor secția II.	7061.43	333380 03
„ 6200 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibiiu, em. III.	103.—	6386.—	Reservă pentru casuri de moarte insinuate	1500	—
„ 6000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibiiu, em. IV.	102.—	6120.—	Reservă pentru daune de incendiu insinuate	4155	50
„ 18700 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibiiu, em. V.	101.50 „	18980.50	Interese neridicate	2201	44
„ 20800 scrisuri fonciare ale instit. fonciar ung., 4 1/2 %	100.50 „	20904.—	Fondul de pensiune	5901	11
„ 5000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar ung., 5 %	100.50 „	5025.—	Excedent rezervat secț. I. pro 1889	865	97
„ 5700 losuri pentru regularea Dunării	121.—	6897.—	„ „ „ I. „ 1890	1010	12
„ 6500 scrisuri fonc. ale „Albinei“, em. I.	101.50 „	6597.50	„ „ „ II. „ 1889	364	91
„ 3500 scrisuri fonc. ale „Albinei“, em. II.	99.50 „	3482.50	„ „ „ II. „ 1890	670	28
„ 2800 acțiuni a „I. căi ferate transilv.“	201.—	2814.—	Fond de garanță la secția I.	2852	19
„ 300 rentă de hârtie austriacă	92.60 „	277.80	„ „ „ „ II.	3897	98
„ 200 rentă de argint austriacă	92.30 „	184.60	Excedent în secțiunea I. pro 1891	1470	39
„ 400 losuri de stat din anul 1860	148.—	592.—	„ „ „ II. „ 1891	721	70
„ 100 scrisuri fonciare ale băncii hipotecare ung., 4 %	115.40 „	115.40			
Acții diverse		1743 —			
		fl. 126279.30			
Efectele fondului de pensiune:					
fl. 2000 scris. fonc. ale casei de păstrare din Sibiiu em. II.	102.50 fl.	2050.—			
fl. 2500 scris. fonc. ale casei de păstrare din Sibiiu em. III.	101.50 „	2537.50			
fl. 1000 scris. fonc. ale instit. fonc. sibiiu, em. V.	101.50 „	1015.—			
Dep. ale fond. de pensiune	298.61 fl.	5901.11			
Portofoliul cambilior		2198			
Împrumuturi pe efecte		10546			
„ „ polițe de asig. de viață		94525			
„ „ „ tontine		6745			
Depuneri la cassa de păstrare		880			
Pretensiuni la agenturi		66216			
Avansuri la diversi și inspectori		5584			
Debitori diversi		32945			
Mobili, table de agenturi și tablițe		11997			
Spese de întemeiere		3318			
Provisiuni capitalizate		57582			
Realitate în strada Cismădiei Nr. 5		43000.—			
„ „ „ Ierni Nr. 22		3316.—			
Cassa în numerar		9096			
		670936			
		74			

Dr. A. Brote m. p.

Compturile de sus și bilanțul s'au aflat în consonanță cu registrele respective.

Consiliul de supraveghere:

Arnold Friedsmann m. p.

Fried. Müller m. p.

Dr. Ioan Nemes m. p.

[1850] 1-1

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune

din

TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

P-erul unui exemplar 12 cr. v. a.

Moll's Seidlitz Pulver

(Pravuri-Seidlitz ale lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare șatula este provădută cu marca de scutire și cu iscalitura lui A. Moll.

Efectul vindecător durabil al pravurilor-Seidlitz ale lui A. Moll contra celor mai cerbicioase boale de stomach și de pântec, sgarciuri și arsura de stomach, obstipație habituală, boale de ficat, congestiuni de sânge, hemoroidi și cele mai diferite boale femeiești, au procurat acestui excelent mijloc de casă de mai multe decenii o răspândire ce meren crește.

Prețul unei șatule originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificate se urmăresc judecătorește.

Moll's Franzbrantwein u Salz

(Vinars sărat și sare al lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare flacon poartă marca de scutire alui A. Moll și este închisă cu plomba „A. Moll“.

Vinarsul sărat al lui Moll este un mijloc popular bine cunoscut cu deosebire ca mijloc alinător de durere pentru frotare la podagră și reumatism și la alte urmări ale răcelii.

Prețul unui flacon original plombat 90 cr.

Moll's Salicyl-Mundwasser.

(Apă de gură de salicil alui Moll).

(Basată pe natron cu acid de salicil).

Curățind dîlnic gura este cu deosebire importantă pentru copii de orice etate și pentru oameni mari, căci asigură conservarea dinților sănătoși și scutește de durere de dinți.

Prețul unui flacon provădūt cu marca de scutire alui A. Moll 60 cr.

Expediția principală prin

Farmacistul A. MOLL, furnisor de curte imp. și regesc,

Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincie se efectuează dîlnic prin rambursă postală. În depozite se se ceară expres preparatele provădute cu iscalitura și maroa de scutire alui A. Moll.

Depozite în Sibiiu:

La farmacia Carol Herzberg și C. Müller.

[1615] 4-62